

BUTLLETÍ TRIMESTRAL DE LA COMISSIÓ DE LLARS D'INFANTS D'OLOT
EN EL MARC DEL CONSELL ESCOLAR MUNICIPAL (CEM) • MAIG 2003

ELS LÍMITS

(tema escollit per un 80,2% dels pares i mares)

El camí de la llibertat de l'infant, com el de qualsevol de nosaltres, és la tolerància, però aquesta té un límit.

No podem oferir receptes per dir com i quan posar límits, però podem comprendre perquè alguns nens els transgredeixen:

- Per cridar l'atenció

La nostra vida està plena d'exigències (treball, casa, compromisos...), davant aquest panorama els nens es perden. Ens demanen temps, dedicació, atenció, amor. Els oferim tot això?

- Quan els límits no són clars

Quan no són justificables, quan no hi ha fonament, quan hi ha dubtes, els nens es desorienten i no entenen les nostres decisions. Quan no hi ha fonament, els nens saben que mitjançant una rebequeria els pares els faran cas. D'aquesta manera, cada vegada hi ha menys claredat entre allò permès i allò prohibit.

- Quan el mateix nen demana límits
És important donar llibertat als infants perquè escullin per ells mateixos, però hem de ser al seu costat. No els podem carregar amb la responsabilitat de prendre segons quines decisions.

Sense límits, el nen es queda desprotegit.

- Quan els límits són molt estrictes
Quan quasi tot està prohibit, és fàcil que els infants responguin amb desobediència.

Quan posem límits, pensem que volem aconseguir, quin serà el benefici per el futur. Els límits si bé restringeixen també atorguen contenció, protecció, seguretat, i són una demostració d'afecte dels pares cap als fills.

Consells pràctics

Per tal que el nen pugui acceptar els límits, cal tenir presents algunes consideracions:

- Procureu que existeixi un bon clima familiar, d'amor i afecte.
- Estigueu convençuts d'allò que exigiu.
- Assegureu-vos que les normes siguin clares i realment necessàries.
- Comporteu-vos de manera coherent amb allò exigiu.
- Manteniu-vos fermes davant límits clars. Digueu-los amb veu segura però sense cridar.
- Concreteu bé els límits. Podeu confondre al nen amb expressions com "T'has de portar bé". En canvi, sap interpretar "Dóna'm la mà".
- Accentueu allò positiu, feliciteu-lo quan compleixi.
- Expliqueu el perquè de la norma. Feu servir poques paraules i clares: "Si tires les joguines es trencaran" o "No mosseguis. Fa mal".
- Suggeriu una alternativa: "No puc donar-te un caramel abans de dinar, però després puc donar-te un flam".
- No desaproveu al nen, sinó la conducta. En lloc de dir "Nen dolent" podríem dir "Aquests paquets no s'han de tirar a terra".

Tot això no exclou la necessitat que els pares adoptin una mentalitat oberta, flexible, que els permeti adaptar les normes a la situació, al moment i a l'edat de l'infant.

Bibliografia

Bruno Bettelheim. No hay padres perfectos
Russell A. Barkley, Christine M. Benton. Hijos desafiantes

Adreces d'interès

www.aquimama.com
www.mundopadres.com

TOTAL ENQUESTES RETORNADES: 147

TEMES	NOMBRE	PERCENTATGE
LÍMITS COM I QUAN	118	80,2%
HÀBITS DE COMPORTAMENT	110	74,8%
DESENVOLUPAMENT MOTRIU	50	34%
ALIMENTACIÓ	44	29,9%
EL SON	41	27,8%
REGALS ADIENTS	33	22,4%
MOSSEGADES	21	14,2%
HIGIENE	8	5,4%

Agraïm a tots els pares i mares el vostre interès i la vostra participació.
Gràcies a vosaltres és possible dur a terme iniciatives com el butlletí que teniu a les mans.